

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Gospić

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

INDUSTRIJA NAMJEŠTAJA OTOČAC, OTOČAC

Gospić, prosinac 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	3
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	3
2.2.	Statusne i druge promjene	3
3.	STEČAJ	3
3.1.	Procjena vrijednosti Poduzeća u stečaju	4
3.2.	Prodaja Poduzeća u stečaju	5
3.3.	Upis u sudski registar	6
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	6
4.1.	Prodaja dionica malim dioničarima	6
4.2.	Dionice društva Riječka banka d.d., Rijeka	7
4.3.	Dokapitalizacija	8
4.4.	Sanacija	8
4.5.	Stečaj	9
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	10
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	10
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	10
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	12
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	13
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	14

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Gospić

Klasa: 041-03/01-01/310
Urbroj: 613-11-02-15

Gospić, 13. prosinca 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA INDUSTRIJA NAMJEŠTAJA OTOČAC - U STEČAJU,
OTOČAC

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Industrija namještaja Otočac - u stečaju, Otočac.

Revizija je obavljena u razdoblju od 1. kolovoza do 13. prosinca 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Upute za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Upute za provedbu članka 20. st. 4. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 18/93),
- Upute za primjenu članka 1. st. 3. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 42/95),
- Uredba o načinu zaštite interesa Republike Hrvatske u postupku pretvorbe društvenog vlasništva u druge oblike vlasništva (Narodne novine 43/90),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Vjerodostojno tumačenje članka 24. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 16/98),
- Pravilnik o vrsti dokumenata koje je kupac dionica, udjela, stvari i prava dužan dostaviti Hrvatskom fondu za privatizaciju kod sklapanja ugovora o kupnji (Narodne novine 36/96),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Zakon o prisilnoj nagodbi, stečaju i likvidaciji (Narodne novine 51/91, 9/94, 54/94),
- Stečajni zakon (Narodne novine 44/96, 29/99, 29/00) te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Poduzeće je bilo registrirano pod nazivom društveno poduzeće Industrija namještaja Otočac - u stečaju (dalje u tekstu: Poduzeće). Sjedište je u Otočcu, Ive Senjanina 27. U sudski registar upisano je 17. veljače 1992. pod brojem registarskog uložka I-258-00 oznakom i brojem rješenja Fi-57/1992-2. Stečajni upravitelj bio je Jure Božičević do 27. siječnja 1993., a od tada je obavljao dužnost direktora do otvaranja stečajnog postupka 1. lipnja 1998.

Djelatnost Poduzeća je finalna proizvodnja namještaja, primarna prerada drveta, te unutarnji i vanjskotrgovinski promet rezane građe i namještaja. U vrijeme otvaranja stečajnog postupka u prosincu 1990. Poduzeće je imalo 464 zaposlenika, a 1992. u vrijeme prodaje Poduzeća u stečaju 254 zaposlenika.

Prema temeljnim financijskim izvještajima za 1991., prihodi su ostvareni u iznosu 136.535.000.- HRD, rashodi u iznosu 135.866.000.- HRD, a dobit u iznosu 669.000.- HRD. Prema podacima iz bilance stanja koncem 1991. vrijednost aktive odnosno pasive iznosila je 526.363.000.- HRD.

2.2. Statusne i druge promjene

Promjene u sudskom registru, od upisa prodaje Poduzeća u stečaju do dana obavljanja revizije, odnose se na usklađivanje općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima, promjene temeljnog kapitala i stečajni postupak. Rješenjem Trgovačkog suda od 29. studenoga 1995. upisano je povećanje temeljnog kapitala u stvarima. Temeljni kapital povećan je za 800.000.- DEM i iznosi 6.800.000.- DEM. Rješenjem suda od 5. lipnja 1996. obavljeno je usklađenje općih akata društva sa Zakonom o trgovačkim društvima. Upisan je temeljni kapital u iznosu 25.223.300,00 kn. Smanjenje temeljnog kapitala zbog pokrića gubitaka upisano je rješenjem Trgovačkog suda od 24. studenoga 1997. Temeljni kapital smanjen je za 18.423.300,00 kn i iznosi 6.800.000,00 kn. Spomenutim rješenjem upisano je i povećanje temeljnog kapitala u pravima. Temeljni kapital povećan je za 17.700.000,00 kn i iznosi 24.500.000,00 kn. Rješenjem Trgovačkog suda od 1. lipnja 1998. otvoren je stečajni postupak, a 8. travnja 2002. upisano je zatvaranje stečajnog postupka te brisanje iz sudskog registra.

Poduzeće nije osnivalo druga trgovačka društva.

3. STEČAJ

Trgovački sud u Karlovcu je rješenjem broj St 14/90-4 od 11. prosinca 1990. otvorio stečajni postupak nad Poduzećem.

Stečajni vjerovnici prijavili su svoja potraživanja u iznosu 60.024.970 din (u stečajnoj

dokumentaciji nema podataka o visini potraživanja za neisplaćene plaće zaposlenika) od kojih se vrijednosno najznačajnije potraživanje odnosi na društvo Riječka banka d.d. Rijeka (dalje u tekstu: Banka) u iznosu 44.577.313 din. Banka je prijavila potraživanja za odobrene kredite i dane garancije Poduzeću u razdoblju od 1983. do 1990., kada je odobrila 18 dugoročnih kredita s rokom otplate od pet do 20 godina, tri kratkoročna kredita tijekom 1990. te dala garancije u iznosu 6.007.355 din. Na dan otvaranja stečajnog postupka potraživanje Banke za neotplaćene anuitete dugoročnih kredita iznosi 21.652.482 din, kratkoročne kredite 8.786.000 din, dane garancije 6.007.355 din te za obračunane kamate i naknade 4.470.648 din. Banka je u skladu s odredbama odluke o kamatnim stopama revalorizirala dane kredite i garancije. Putem Banke u razdoblju od 1983. do 1990. Poduzeću je odobreno osam kredita iz sredstava općinskog fonda za razvoj, zajedničkih rezervi i stambeno komunalne djelatnosti općine, a za ukupnu glavnica i obračunane kamate Banka je prijavila potraživanje u iznosu 409.134 din. Uz to, Banka je prijavila i iznos 3.251.694 din, koji se odnosi na dodani iznos po jednoj od spomenutih garancija koja je realizirana koncem prosinca 1990.

Prema podacima zemljišnih knjiga Općinskog suda u Otočcu u korist Banke upisano je založno pravo na nekretninama Poduzeća u iznosu 32.241.185 din.

U tijeku stečajnog postupka, a prije prodaje Poduzeća za određivanje početne prodajne cijene izrađen je elaborat kojim je procijenjena vrijednost imovine.

3.1. Procjena vrijednosti Poduzeća u stečaju

Procjenu vrijednosti imovine obavilo je društvo I.M.-Projekt d.o.o., Zagreb, te izradilo elaborat u lipnju 1992. Procijenjena vrijednost imovine Poduzeća na dan 25. svibnja 1992. iznosila je 9.793.238,- DEM.

Elaborat sadrži osnovne podatke o Poduzeću, procjenu vrijednosti nekretnina, opreme, strojeva i instalacija, te procjenu vrijednosti materijala na zalih.

Elaborat o procjeni vrijednosti nekretnina (zemljišta i građevinskih objekata) odnosi se na procjenu zemljišta, objekata, priključaka na komunalnu, javnu i individualnu infrastrukturu, te vanjsko uređenje. Za procjenu građevinskog zemljišta korišteni su podaci Općinske uprave društvenih prihoda iz svibnja 1992., te je zemljište iskazano u vrijednosti 414.000,- DEM. Procjena vrijednosti građevinskih objekata obavljena je na temelju procijenjene nove vrijednosti istog ili sličnog novog objekta, umanjene za iznos smanjenja vrijednosti zbog starosti i trošnosti u iznosu 6.909.027,- DEM. Procjena vrijednosti opreme, strojeva i instalacija obavljena je na način da je procijenjena nova vrijednost umanjena za iznos smanjene vrijednosti uslijed starosti i trošnosti u iznosu 1.670.554,- DEM, dok je vrijednost materijala na zalih procijenjena na temelju popisa koncem travnja 1992. u iznosu 799.657,- DEM.

U procijenjenoj vrijednosti imovine Poduzeća obuhvaćena je i imovina za koju je u

Županijskom uredu za imovinsko pravne poslove Županije ličko-senjske u tijeku postupak za naknadu konfiscirane imovine. Zahtjevi za naknadu podneseni su za imovinu koja je bila upisana u z.k.ul. broj 1610 kao društveno vlasništvo s pravom korištenja Poduzeća i to dio k.č. 1157/1 površine 16 464 m² u pripadajućem dijelu, dio k.č. 1157/2 površine 33 150 m² u pripadajućem dijelu, dio k.č. 1157/3 površine 5 983 m² u pripadajućem dijelu i dio k.č. 1157/4 površine 10 477 m² u pripadajućem dijelu.

3.2. Prodaja Poduzeća u stečaju

Stečajno vijeće je na temelju rješenja o prodaji Poduzeća objavilo prodaju uz početnu cijenu 9.793.238,- DEM. Nadmetanje je objavljeno u dnevnom tisku 28. srpnja 1992., ali nije dostavljena niti jedna ponuda.

Banka se nije javila na nadmetanje već je svoju ponudu za kupnju Poduzeća u kolovozu 1992. dostavila stečajnom vijeću. Prije sastavljanja ponude, Društvo Rinov d.o.o., Rijeka u srpnju 1992. je za Banku izradilo Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća u stečaju. Spomenuti Elaborat pored Elaborata o procjeni vrijednosti imovine izrađenog od strane društva I.M.-Projekt d.o.o., Zagreb iz lipnja 1992., sadrži i procjenu druge imovine i obveza kao i podatke o knjigovodstvenoj i procijenjenoj vrijednosti Poduzeća. Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća iskazana u navedenom Elaboratu na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 28.902.538,- DEM. Pri iskazivanju knjigovodstvene vrijednosti primijenjen je tečaj 1,- DEM = 13,- HRD dok je srednji tečaj koji se primijenjivao na dan 31. prosinca 1991. bio 1,- DEM = 55,- HRD te je knjigovodstvena vrijednost Poduzeća iznosila 6.931.509,- DEM. Vrijednost Poduzeća na dan 31. svibnja 1992. procijenjena je u iznosu 8.233.067,- DEM. Banka je ponudila 2.000.000,- DEM (podmirenje prijebomom do visine svojih potraživanja na dan zaključivanja ugovora i uplatom ostatka iznosa), te podmirenje tražbina drugih stečajnih vjerovnika.

Okružni privredni sud u Karlovcu (zastupan po stečajnom upravitelju) zaključio je s Bankom 27. listopada 1992. ugovor o prodaji Poduzeća, koji je rješenjem 29. listopada 1992. odobrilo stečajno vijeće. S Bankom su zaključeni dodaci ugovoru 1. i 31. prosinca 1992. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 2.000.000,- DEM uz uvjet podmirenja potraživanja svih stečajnih vjerovnika sa stanjem na dan zaključivanja ugovora o prodaji i to potraživanje Banke prijebomom u iznosu 1.699.530,- DEM, te uplatom ostatka kupoprodajne cijene u iznosu 300.470,- DEM u korist stečajne mase do 28. veljače 1993. Tražbine drugih stečajnih vjerovnika u iznosu 339.470,39 DEM obvezao se podmiriti stečajni dužnik (kupljeno poduzeće), a ukoliko to ne bi učinio, navedeni iznos obvezala se podmiriti Banka iz svojih sredstava i to vjerovnicima čije je sjedište na području Republike Hrvatske. Potraživanja je ugovoreno u cijelosti podmiriti do 28. veljače 1993., a vjerovnicima čije je sjedište izvan područja Republike Hrvatske u iznosu 16.968,- DEM kada se za to steknu uvjeti. Neisplaćene plaće zaposlenicima ugovoreno je podmiriti dodjelom dionica u iznosu 204.000,- DEM. Banka se također obvezala na besplatnu dodjelu dionica zaposlenima i ranije zaposlenima ovisno o godinama radnog staža u Poduzeću.

Potraživanje Banke u iznosu 1.699.530,- DEM podmireno je prijebomom s Poduzećem 24.

studenoga 1992., a ostatak kupoprodajne cijene u iznosu 300.470,- DEM Banka je uplatila 23. veljače 1993. u korist stečajne mase, a Poduzeće ga je doznačilo Fondu. Tražbine drugih stečajnih vjerovnika u iznosu 339.470,39 DEM podmirene su u skladu sa zapisnikom od 17. prosinca 1992. ovjerenog od Poduzeća i Banke kojem se Banka obvezala podmiriti tražbine vjerovnika u iznosu 137.333,61 DEM, a Poduzeće u iznosu 202.136,78 DEM. Banka je uplatila u korist stečajne mase 23. veljače 1993. preuzeti dio obveza prema vjerovnicima u iznosu 137.333,61 DEM. Početkom siječnja 1993. Banka je zaposlenicima besplatno dodijelila dionice ovisno o godinama radnog staža u iznosu 200.000,- DEM, te za neisplaćene plaće u iznosu 204.000,- DEM. Stečajni postupak nad stečajnom masom Poduzeća zaključen je 5. rujna 1994. rješenjem Okružnog privrednog suda u Karlovcu kojim je utvrđeno da su svi poslovi vezani oko stečaja uredno okončani.

3.3. Upis u sudski registar

Trgovačko društvo nastalo prodajom Poduzeća u stečaju upisano je u sudski registar Okružnog privrednog suda u Karlovcu, 15. veljače 1993. rješenjem Fi-137/1993-2, brojem registarskog uložka I-250-00, pod tvrtkom INO industrija namještaja d.d., Otočac (dalje u tekstu: Društvo). Osnivač Društva je Riječka banka. Upisan je temeljni kapital u iznosu 6.000.000,- DEM koji je podijeljen na 60 000 dionica, a nominalna vrijednost dionice iznosila je 100,- DEM.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Prodaja dionica malim dioničarima

Na temelju odluke Banke iz travnja 1993. i nakon oglašene prodaje dionica na oglasnoj ploči Društva, upisano je 18,0% dionica. Banka je 20. svibnja 1993. sa zaposlenicima Društva i prijašnjim zaposlenicima zaključila 172 ugovora o prodaji 11 302 dionice s popustom nominalne vrijednosti 1.130.200,- DEM.

Svakim pojedinim ugovorom određen je broj prodanih dionica, nominalna vrijednost, ugovorna cijena uz primjenu popusta, vrijednost pojedinog obroka otplate te popust odobren u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Prvi obrok dioničari su bili dužni platiti u roku od sedam dana od dana zaključivanja ugovora, a preostalih 59 mjesečnih obroka svakog sljedećeg mjeseca najkasnije do konca mjeseca, računajući od mjeseca u kojem je uplaćen prvi obrok. Dioničari su zaključivanjem ugovora i uplatom prvog obroka ugovorene cijene stekli pravo upisa u knjigu dionica, te druga prava dioničara u skladu s odredbama Zakona o poduzećima. Ugovori o prodaji dionica s popustom sadrže i odredbe o revalorizaciji, prijevremenoj otplati, zateznim kamatama, dokazima o obavljenoj uplati, odustanku od kupnje dionica, raskidu ugovora, te druge odredbe.

Šest malih dioničara u cijelosti je otplatilo upisane dionice i to tri mala dioničara otplatila su

305 dionica jednokratnom uplatom putem stare devizne štednje u svibnju 1993., te su druga tri mala dioničara otplatila 150 upisanih dionica u skladu s odredbama ugovora. U razdoblju od kolovoza 1994. do svibnja 1996., raskinuto je zbog neplaćanja dionica 166 ugovora i to 17 ugovora tijekom 1994., 147 ugovora tijekom 1995. i dva ugovora tijekom 1996. Banka je malim dioničarima odobreni popust obračunavala samo za uplaćene iznose te im je raskidima ugovora na temelju uplata priznala 1 571 dionicu, a 9 276 neotplaćenih dionica prenijela u portfelj Banke

Na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske iz listopada 1996. Riječka banka i Hrvatski fond za privatizaciju zaključili su 13. prosinca 1996. ugovor o zamjeni kojim je Banka prenijela Fondu dionice tri društva (Jadran-holding, Cresanka, Hoteli Njivice) nominalne vrijednosti 31.614.400,- DEM za jednaku nominalnu vrijednost dionica sedam društava (Industrija namještaja Otočac, Istravinoexport, KEI Opatija, Drvna industrija Vrbovsko, Brodokomerc, Elektrolux i Industrooprema). Prema spomenutom ugovoru Banka je prenijela u portfelj Fonda 9 276 dionica Društva nominalne vrijednosti 927.600,- DEM stečenih raskidima ugovora.

4.2. Dionice društva Riječka banka d.d., Rijeka

Banka je zaposlenicima prenijela 15 342 dionice (4 040 dionica nominalne vrijednosti 404.000,- DEM dodijelila ovisno o godinama staža i za neisplaćene plaće, a 11 302 dionice prodala), te je preostali dio prodala društvu Timco, Industry and Trade Limited iz Dublina.

Banka je zaključila 25. listopada 1993. s društvom Timco, Industry and Trade Limited iz Dublina, ugovor o prodaji 44 658 dionica nominalne vrijednosti 4.465.800,- DEM, za 4.000.000,- DEM. Ugovoren je način obročne uplate i to iznos 629.000,- DEM u roku od 60 dana od dana zaključivanja ugovora, a preostali dug u iznosu 3.371.000,- DEM kupac se obvezao otplatiti u pet jednakih godišnjih obroka, u iznosima po 523.000,- DEM, te u dva godišnja obroka, u iznosu po 423.000,- DEM, odnosno 333.000,- DEM. Izjavom o prijenosu dionica od 25. listopada 1993. kupcu je omogućen prijenos dionica kao i prijenos svih prava iz dionica. Za osiguranje plaćanja kupac je dao u zalog dionice Društva nominalne vrijednosti 4.000.000,- DEM. Kupac je koncem 1993. i koncem 1994. platio prva dva obroka u iznosu 1.152.000,- DEM, dok preostali dug nije podmiren. Banka je na temelju odluke iz ožujka 2001. otpisala potraživanja od kupca u iznosu 22.600.900,46 kn (glavnica i kamate) na teret pričuva, te ih evidentirala na izvanbilančnim računima za otpisana potraživanja.

Ugovor o prodaji dionica Društva ne sadrži odredbe o raskidu ugovora, već je na temelju založne izjave, u slučaju da kupac ne podmiri ugovorene obveze, određeno da Banka ima pravo prodati založene dionice. Kupac od dospjeća trećeg obroka (prosina 1995.) nije uplaćivao dospelje obroke. Banka nije naplatila svoje potraživanje, a kupcu je omogućila korištenje upravljačkih i svih drugih prava iz dionica koje nije platio. U postupku revizije Banka nije dostavila dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo jesu li poduzete mjere za naplatu potraživanja, odnosno jesu li poduzete radnje za prodaju dionica Društva.

4.3. Dokapitalizacija

Timco, Industry and Trade Limited iz Dublina kao većinski vlasnik u lipnju 1994. imao je 44 658 dionica ili 74,4% od ukupnog broja, dok su mali dioničari bili vlasnici 15 342 dionica ili 25,6%.

Većinski vlasnik je u razdoblju 1994. do 1997. unosom stvari, odnosno ulaganjem prava obavio dvije dokapitalizacije Društva. Skupština Društva donijela je 24. lipnja 1994. odluku o povećanju temeljnog kapitala izdavanjem 8 000 dionica dodatne serije B nominalne vrijednosti 100,- DEM po dionici. Društvo i većinski vlasnik zaključili su u listopadu 1994. ugovor o ulaganju kapitala u iznosu 800.000,- DEM, prema kojem je većinski vlasnik obavio dokapitalizaciju unosom stvari i to stroja za spajanje i savijanje u vrijednosti 434.622,- DEM, montažne zgrade u vrijednosti 287.830,- DEM i strojne pile u vrijednosti 77.548,- DEM. Trgovački sud je na temelju odluke skupštine Društva iz svibnja 1995. u sudski registar upisao 29. studenoga 1995. povećanje temeljnog kapitala. Temeljni kapital povećan je za 800.000,- DEM te je iznosio 6.800.000,- DEM.

Skupština Društva donijela je 19. rujna 1997. odluku o smanjenju temeljnog kapitala radi pokrića gubitaka s iznosa 25.223.300,00 kn za 18.423.300,00 kn na iznos 6.800.000,00 kn. Temeljni kapital smanjen je zbog iskazanog gubitka za 1995. i 1996. u iznosu 4.521.446,76 kn, neobračunane i neiskazane amortizacije za 1996. u iznosu 2.658.485,72 kn, pogrešno iskazane nedovršene proizvodnje u iznosu 4.258.444,10 kn, otpisa sumnjivih i spornih potraživanja od kupaca u iznosu 722.528,57 kn, neobračunanih i neiskazanih kamata na predujmove i repromaterijal od većinskog vlasnika (Timco, Industry and Trade Limited iz Dublina) u iznosu 3.210.493,50 kn i zbog neobračunanih i neiskazanih kamata za predujmove i repromaterijal te leasinga društva Ferremka GmbH, Beč u iznosu 3.051.901,35 kn. Skupština je 19. rujna 1997. donijela odluku o povećanju temeljnog kapitala u pravima. Temeljni kapital povećan je za 17.700.000,00 kn i iznosi 24.500.000,00 kn. Temeljni kapital povećan je ulaganjem prava i to većinskog vlasnika putem predujmova i kamata za njih u iznosu 12.974.540,20 kn i društva Ferremka GmbH, Beč putem predujmova i kamata za predujmove te kamata po ugovoru o leasingu u iznosu 4.725.459,80 kn. Trgovački sud je 24. studenoga 1997. u sudski registar upisao promjene vrijednosti temeljnog kapitala.

4.4 Sanacija

Društvo je tijekom 1995. i 1996. poslovalo s gubitkom. Prema temeljnim financijskim izvještajima za 1995., prihodi su ostvareni u iznosu 32.634.646,00 kn, a rashodi u iznosu 35.648.488,00 kn, te je iskazan gubitak u iznosu 3.013.842,00 kn, dok su za 1996. prihodi ostvareni u iznosu 27.151.737,00 kn, rashodi u iznosu 28.659.341,00 kn i gubitak u iznosu 1.507.604,00 kn. Žiro račun Društva neprekidno je bio blokiran od 28. ožujka 1995. Program financijske konsolidacije Društva za razdoblje 1996. do 2001. izradilo je u kolovozu 1996. društvo IPZ-uniprojekt d.o.o., Zagreb.

Program se temelji na analizi poslovanja Društva u 1994., 1995. i 1996., projekcijama

razvoja proizvodnog programa, te na analizi ekonomsko financijskih rezultata nakon financijske konsolidacije. Ciljevima sanacije predviđena je deblokada žiro računa iz kreditnih sredstava Hrvatske banke za obnovu i razvitak te kredita poslovnih banaka, dokapitalizacija Društva putem pretvaranja primljenih predujmova većinskog vlasnika u ulog Društva kao i povećanja obujma proizvodnje i prodaje uz mogućnost povećanja broja zaposlenika.

Društvo i Hrvatska banka za obnovu i razvitak (dalje u tekstu: HBOR) zaključili su 23. travnja 1997. ugovor o kreditu za trajna obrtna sredstva na iznos 8.585.040,00 kn ili 2.400.000,- DEM s rokom otplate pet godina uključujući poček od jedne godine od dana stavljanja kredita u otplatu, uz kamatnu stopu 7,0% godišnje. U okviru programa obnove i razvitka gospodarskih djelatnosti - sanacija poduzeća, Ministarstvo financija dalo je u svibnju 1997. jamstvo HBOR-u za osiguranje otplate kredita. Društvo i HBOR zaključili su u srpnju 1997. sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretninama Društva radi osiguranja povrata kreditnih sredstava. Kreditna sredstva realizirana su u razdoblju od lipnja do kolovoza 1997. putem cesija u iznosu 4.995.969,41 kn i putem doznake na žiro račun Društva u iznosu 3.560.970,90 kn. Dobivena sredstva utrošena su za podmirenje obveza prema dobavljačima u iznosu 5.280.427,62 kn, od čega su najveće obveze podmirene prema društvima Hrvatske šume u iznosu 2.472.756,65 kn i Hrvatska elektroprivreda u iznosu 1.133.117,48 kn. Također su podmirene obveze za neplaćene poreze i doprinose iz i na plaće za 1995., 1996. i 1997. u iznosu 2.863.235,88 kn kao i doprinose Hrvatskoj gospodarskoj komori i za vodni doprinos u iznosu 36.718,16 kn, te prema gradskom proračunu u iznosu 376.558,65 kn. Iako je tijekom 1997. provedena sanacija sredstvima HBOR-a, nad Društvom je u lipnju 1998. otvoren stečajni postupak. Nakon naplate po jamstvu HBOR je u studenom 1998. založno pravo na nekretninama Društva prenio na Ministarstvo financija.

4.5. Stečaj

Stečajni postupak nad Društvom otvoren je 1. lipnja 1998., što je upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Karlovcu rješenjem broj St-9/98. Kao razlog za pokretanje stečajnog postupka navedeno je neplaćanje u razdoblju duljem od 30 dana. Žiro račun Društva od konca ožujka 1995. bio je u neprekidnoj blokadi 1 134 dana. Prema izvješću o financijsko-gospodarskom stanju Društva, na temelju odredbi članka 45. Stečajnog zakona, kojeg je sastavio predstečajni upravitelj razlog za pokretanje stečajnog postupka je dugotrajna nesposobnost plaćanja obveza i poslovanje s gubitkom.

Rješenjima Trgovačkog suda u Karlovcu iz rujna 1998., te veljače i kolovoza 1999. utvrđena su ukupna potraživanja vjerovnika u iznosu 40.847.097,10 kn. Od toga je osporeno 11.275.919,00 kn tako da prijavljena neosporena potraživanja iznose 29.571.178,10 kn. Na temelju rješenja stečajnog vijeća broj St-9/98 od 3. ožujka 1999. odobrena je javna prodaja imovine Društva uz utvrđivanje početne cijene. Stečajni upravitelj oglašavao je prodaju u više navrata, ali nije bilo zainteresiranih kupaca pa je na temelju rješenja stečajnog vijeća od 18. prosinca 2000. odobrena javna prodaja bez isključne cijene uz najpovoljnije ponuđene druge uvjete. Prema sudskom rješenju i zapisniku sa sjednice odbora vjerovnika od 12. travnja 2001. odobrena je prodaja imovine stečajnog dužnika društvu COSEPI - s.r.l. Colere (B.G.) Via papa Giovanni XXIII 21 CAP, 24 020 Frazione Dezzo. Društvo i kupac zaključili su 4. lipnja 2001. predugovor i 31. kolovoza 2001. ugovor o kupoprodaji imovine Društva.

Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 2.276.000,- DEM, uz uvjete da iznos 376.000,-

DEM kupac uplati na žiro račun Društva u roku od 30 dana od dana zaključivanja predugovora. Ugovorom je utvrđena obveza kupca da podmiri razlučnog vjerovnika društvo Ferremka GmbH, Beč u iznosu 1.900.000,- DEM, a koje se obvezalo isplatiti razlučnog vjerovnika društvo Riadria banku d.d., Rijeka u iznosu 150.000,- DEM. Kupac je uplatio ugovoreni iznos, a u zemljišnim knjigama izbrisan je zalog na nekretninama koji je bio upisan u korist razlučnih vjerovnika. Prema rješenju Trgovačkog suda od 8. travnja 2002. zaključen je stečajni postupak nad Društvom. Utvrđeno je da su pored navedenih razlučnih vjerovnika djelomično namireni: Ministarstvo financija u iznosu 276.000,- DEM, zaposlenici u iznosu 866.358,55 kn i gradski proračun u iznosu 75.381,62 kn, a također su isplaćeni troškovi stečajnog postupka u iznosu 102.215,00 kn.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Na dan otvaranja stečaja, 1. lipnja 1998. temeljni kapital Društva podijeljen je na 245 000 dionica nominalne vrijednosti 24.500.000,00 kn, a dioničari su bili:

- Timco, Industry and Trade Limited, Dublin vlasnik 229 658 dionica ili 93,7%,
- Hrvatski fond za privatizaciju vlasnik 9 276 dionice ili 3,8%,
- mali dioničari vlasnici 6 066 dionica ili 2,5%.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

U nastavku daju se podaci o poslovanju Društva za razdoblje od 1993. do 1998.

Tablica broj 1

Podaci o poslovanju iz temeljnih financijskih izvještaja
za razdoblje od 1993. do 1998.

u kn

Redni broj	Opis	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.
1.	Ukupni prihodi	15.468.393,00	30.046.062,00	32.634.646,00	27.151.738,00	24.344.376,00	10.356.068,00
2.	Ukupni rashodi	15.418.643,00	30.035.125,00	35.648.488,00	28.659.342,00	27.705.920,00	22.632.630,00
3.	Dobit	49.750,00	10.937,00	-	-	-	-
4.	Gubitak	-	-	3.013.842,00	1.507.604,00	3.361.544,00	12.276.562,00
Podaci iz bilance stanja							
5.	Ukupna aktiva	42.535.499,00	56.789.252,00	63.352.272,00	67.949.232,00	48.374.461,00	50.696.260,00
	Dugotrajna imovina	32.591.109,00	39.288.470,00	44.232.756,00	52.383.703,00	36.732.685,00	41.131.177,00
	Drugo	9.944.390,00	17.500.782,00	19.119.516,00	15.565.529,00	11.641.776,00	9.565.083,00
6.	Ukupna pasiva	42.535.499,00	56.789.252,00	63.352.272,00	67.949.232,00	48.374.461,00	50.696.260,00
	Upisani kapital	34.950.790,00	34.950.790,00	37.837.150,00	50.347.469,00	24.847.738,00	31.721.199,00
	Ukupna dobit	105,00	10.937,00	-	-	-	-
	Ukupni gubitak	-	-	3.013.842,00	4.521.446,00	3.361.544,00	15.638.106,00
	Obveze	7.584.604,00	21.827.525,00	28.528.964,00	22.123.209,00	26.888.267,00	34.613.167,00

Koncem 1990. u vrijeme otvaranja stečajnog postupka Poduzeće je imalo 464 zaposlenika, a 1992. u vrijeme prodaje Poduzeća u stečaju 254 zaposlenika. Nad Društvom je u razdoblju od lipnja 1998. do travnja 2002. proveden stečajni postupak, a u tom razdoblju otkazana su 104 ugovora o radu, tako da koncem 2001. Društvo ima 10 zaposlenika.

Žiro račun Društva od ožujka 1995. do otvaranja stečajnog postupka bio je u neprekidnoj blokadi 1 134 dana, a obveze Društva prema temeljnim financijskim izvještajima kontinuirano su povećavane tako da koncem 1998. iznose 34.613.167,00 kn. Društvo je u razdoblju od 1995. do 1998. poslovalo s gubitkom. Iskazani gubitak za 1995. i 1996. u iznosu 4.521.446,00 kn pokriven je smanjenjem upisanog kapitala, dok kumulirani gubitak koncem 1998. iznosi 15.638.106,00 kn.

Upisani kapital Društva u registru trgovačkog suda 1994. iznosio je 6.000.000,- DEM, nakon dokapitalizacije u 1995. iznosio je 6.800.000,- DEM, te je nakon smanjenja i povećanja temeljnog kapitala u 1997. iznosio 24.500.000,00 kn. Reviziju financijskih izvještaja Društva za poslovne godine od 1993. do 1997. obavila je revizorska tvrtka IPZ - Revizija d.o.o., Zagreb. U izvješću o realnosti i objektivnosti financijskih izvještaja za 1996. istaknuto je da su u poslovnim knjigama Društva na upisanom kapitalu evidentirane promjene koje nisu upisane u registru trgovačkog suda. Prema mišljenju revizorske tvrtke povećanje upisanog kapitala odnosi se na unaprijed iskazanu dokapitalizaciju koju treba stornirati i na revalorizaciju koja je trebala biti iskazana na revalorizacijskim pričuvama, te svedena u realne okvire. U izvješću o realnosti i objektivnosti financijskih izvještaja za 1997. navodi se da je smanjen upisani kapital te da je smanjenjem temeljnog kapitala pokriven dio rashoda i gubici prethodnih godina.

Društvo je prodalo dio nekretnina i to u 1995. poslovni prostor u Velikoj Gorici, Magdalenićeva 1, i u 1997. suvlasnički dio poslovnog prostora u Zagrebu, Resselova bb. Na temelju ugovora o prodaji nekretnina prodan je poslovni prostor u Velikoj Gorici, površine 148,6 m², knjigovodstvene vrijednosti 328.400,00 kn za 207.984,- DEM. Porezna uprava utvrdila je osnovicu za oporezivanje u iznosu 1.104.824,00 kn, dok je u Elaboratu o procjeni vrijednosti imovine iz 1992. vrijednost objekta iznosila 189.450,- DEM. Tijekom 1997. prodan je idealni dio (3,5% odnosno 256 m²) poslovnog prostora - robne kuće Ambienta u Zagrebu, ukupne površine 7 210 m², knjigovodstvene vrijednosti u iznosu 1.246.708,00 kn. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 893.775,00 kn, a Porezna uprava utvrdila je osnovicu za oporezivanje u jednakom iznosu. U postupku revizije Društvo nije dostavilo dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo je li prodaja nekretnina obavljena putem nadmetanja.

Društvo je tijekom 1995. kada je imalo 316 zaposlenika koristilo sredstva Hrvatskog zavoda za zapošljavanje s ciljem zadržavanja postojeće zaposlenosti ili novog zapošljavanja u iznosu 500.000,00 kn (sredstva su vraćena tijekom 1996.). S obzirom da je nad Društvom u lipnju 1998. otvoren stečajni postupak i da je broj zaposlenika koncem 2001. smanjen na 10, održavanje postojeće zaposlenosti nije postignuto.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Industrija namještaja Otočac - u stečaju, Otočac.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

- U vrijeme kada je Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća stupio na snagu (odnosno koncem travnja 1991.), Poduzeće je bilo u stečajnom postupku, te postupak pretvorbe nije proveden prema odredbama navedenog Zakona. Stečajni postupak kod Okružnog privrednog suda u Karlovcu, otvoren je 11. prosinca 1990. rješenjem broj St-14/90-4. U tijeku stečajnog postupka, a prije prodaje dužnika kao pravne osobe za određivanje početne prodajne cijene izrađen je u lipnju 1992. Elaborat kojim je procijenjena vrijednost imovine na dan 25. svibnja 1992. utvrđena u iznosu 9.793.238,- DEM. Tijekom stečajnog postupka u srpnju 1992. objavljen je natječaj za prodaju imovine. Prodaja po navedenom natječaju nije izvršena jer nije dostavljena niti jedna ponuda. Društvo Riječka banka d.d., Rijeka nije se javilo na objavljeno nadmetanje već je svoju ponudu za kupnju Poduzeća dostavilo u kolovozu 1992. stečajnom vijeću. Prije sastavljanja ponude, Društvo Rinov d.o.o., Rijeka u srpnju 1992. je za Banku izradilo Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća u stečaju kojim je procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. svibnja 1992. u iznosu 8.233.067,- DEM. Banka je ponudila 2.000.000,- DEM (podmirenje prijebojem do visine svojih potraživanja na dan zaključivanja ugovora i uplatom ostatka iznosa), te podmirenje tražbina drugih stečajnih vjerovnika.

Okružni privredni sud u Karlovcu zaključio je s Bankom 27. listopada 1992. ugovor o prodaji stečajnog dužnika kao pravne osobe. S Bankom su zaključeni dodaci ugovoru 1. i 31. prosinca 1992. Ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu 2.000.000,- DEM uz uvjet podmirenja potraživanja svih stečajnih vjerovnika sa stanjem na dan zaključivanja ugovora o prodaji i to potraživanje Banke prijebojem u iznosu 1.699.530,- DEM, te uplatom ostatka kupoprodajne cijene u iznosu 300.470,- DEM u korist stečajne mase do 28. veljače 1993.

Tražbine drugih stečajnih vjerovnika u iznosu 339.470,39 DEM obvezao se podmiriti stečajni dužnik (kupljeno poduzeće), a ukoliko to ne bi učinio navedeni iznos obvezala se podmiriti Banka iz svojih sredstava i to vjerovnicima čije je sjedište na području Republike Hrvatske potraživanja je ugovoreno u cijelosti podmiriti do 28. veljače 1993., a vjerovnicima čije je sjedište izvan područja Republike Hrvatske u iznosu 16.968,- DEM kada se za to steknu uvjeti. Neisplaćene plaće zaposlenicima ugovoreno je podmiriti dodjelom dionica u iznosu 204.000,- DEM, a Banka se također obvezala na besplatnu dodjelu dionica zaposlenima i ranije zaposlenima ovisno o godinama radnog staža u Poduzeću.

Potraživanje Banke u iznosu 1.699.530,- DEM podmireno je prijebojem s Poduzećem 24. studenoga 1992., a ostatak kupoprodajne cijene u iznosu 300.470,- DEM Banka je uplatila 23. veljače 1993. u korist stečajne mase, a Poduzeće ga je doznačilo Fondu. Tražbine drugih stečajnih vjerovnika u iznosu 339.470,39 DEM podmirene su na način da je Banka podmirila tražbine vjerovnika u iznosu 137.333,61 DEM, a Poduzeće u iznosu 202.136,78 DEM. Banka je uplatila u korist stečajne mase 23. veljače 1993. preuzeti dio obveza prema vjerovnicima u iznosu 137.333,61 DEM. Početkom siječnja 1993. Banka je zaposlenicima besplatno dodijelila dionice ovisno o godinama radnog staža u iznosu 200.000,- DEM, te za neisplaćene plaće u iznosu 204.000,- DEM. Stečajni postupak nad stečajnom masom Poduzeća zaključen je 5. rujna 1994.

Poduzeće nije prestalo poslovati nego je promijenilo organizacijski oblik, te je upisano u

registar Trgovačkog suda 15. veljače 1993. s temeljnim kapitalom u iznosu 6.000.000,- DEM. Riječka banka je bila vlasnik 60 000 dionica od kojih je tijekom 1993. zaposlenicima Društva prenijela 15 342 dionice i to 4 040 dionica dodijelila ovisno o godinama staža za neisplaćene plaće, te prodala 11 302 dionice nominalne vrijednosti 1.130.200,- DEM.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Banka je zaključila 25. listopada 1993. s društvom Timco, Industry and Trade Limited iz Dublina, ugovor o prodaji preostalih 44 658 dionica Društva nominalne vrijednosti 4.465.800,- DEM, za 4.000.000,- DEM. Ugovorena je obročna uplata i to 629.000,- DEM u roku od 60 dana od dana zaključivanja ugovora, a preostali dug od 3.371.000,- DEM kupac se obvezao otplatiti u pet jednakih godišnjih obroka, u iznosima po 523.000,- DEM, te u dva godišnja obroka po 423.000,- DEM, odnosno 333.000,- DEM. Izjavom o prijenosu dionica od 25. listopada 1993. kupcu je omogućen prijenos dionica i svih prava iz dionica. Za osiguranje plaćanja kupac je dao u zalog dionice Društva nominalne vrijednosti 4.000.000,- DEM. Kupac je koncem 1993. i koncem 1994. platio prva dva obroka u iznosu 1.152.000,- DEM, dok preostali dug nije podmiren. Banka je na temelju odluke iz ožujka 2001. otpisala potraživanja od kupca u iznosu 22.600.900,46 kn (glavnica i kamate) na teret pričuva, te ih evidentirala na izvanbilančnim računima za otpisana potraživanja.

Društvo je tijekom 1996. izradilo program financijske konsolidacije. Programom je predviđena deblokada žiro računa iz kreditnih sredstava Hrvatske banke za obnovu i razvitak te kredita poslovnih banaka, dokapitalizacija Društva putem pretvaranja primljenih predujmova većinskog vlasnika u ulog Društva kao i povećanja obujma proizvodnje i prodaje uz mogućnost povećanja broja zaposlenika. Tijekom 1997. dobiven je kredit Hrvatske banke za obnovu i razvitak za sanaciju u iznosu 8.556.940,31 kn koji je utrošen za podmirenje obveza prema dobavljačima, gradskom proračunu, te obveza za neplaćene poreze i doprinose. Iako je dobiven spomenuti kredit žiro račun Društva nije deblokiran niti su ostvareni drugi ciljevi predviđeni programom sanacije, a nad Društvom je u lipnju 1998. otvoren stečajni postupak koji je okončan u travnju 2002.

S obzirom na smanjivanje ukupnih prihoda, smanjivanje broja zaposlenika, te da je Društvo nakon okončanja stečajnog postupka prestalo postojati nisu postignuti ciljevi predviđeni programom sanacije niti su ostvareni ciljevi propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

Ovlašteni državni revizori:

Marinka Rukavina, dipl. oec.

Davorka Resman, dipl. oec.

Dražen Orešković, dipl. oec

INDUSTRIJA NAMJEŠTAJA OTOČAC - U STEČAJU, OTOČAC

1. Upravni odbor:
- nema podataka o članovima ni o razdoblju odgovornosti
2. Nadzorni odbor:

Ivan Bokulić, predsjednik od 22. siječnja 1996. do 30. lipnja 1997.,
član od 1. srpnja 1997.

Drago Djačić, od 22. siječnja 1996. do 1. srpnja 1997.

Davor Djačić, od 22. siječnja 1996. do 1. srpnja 1997.

Edo Todorovac, od 22. siječnja 1996. do 1. srpnja 1997.

Ante Gusej, od 22. siječnja 1996. do 1. srpnja 1997.

Dražen Bobinac, predsjednik od 1. srpnja 1997. do 1. lipnja 1998.

Marenka Radoš, od 1. srpnja 1997. do 1. lipnja 1998.

Vinko Škutin, od 1. srpnja 1997. do 1. lipnja 1998.
3. Direktor ili Uprava:

Jure Božičević, direktor od 15. veljače 1993. do 1. srpnja 1997.

Ivan Bokulić, predsjednik uprave od 1. srpnja 1997. do 1. lipnja 1998.

Zvonimir Žubrinić, stečajni upravitelj od 1. lipnja 1998. do 8. travnja 2002.